

СТАРИ ЗАВЕТ О ВЕРОВАЊУ У ТРОЈСТВО

[Српски – Serbian – صربي]

Рахметуллах бин Халил Ел Хинди

2015 - 1436

IslamHouse.com

﴿ العهد القديم عن عقيدة التثليث ﴾

« باللغة الصربية »

رحمة الله بن خليل الرحمن الهندي

2015 - 1436

IslamHouse.com

Оповргавање тројства

Стари завет говори да је Бог (ар. Аллах) један и једини. Да нема супругу, нити дете. Жив је и бесмртан. У стању је да ради све што хоће. Ништа није слично ни Његовом бићу нити Његовим својствима. Ова ствар је тако јасна и за њу постоји толико доказа да их је сувишно наводити.

Обожавати некога или нешто мимо Бога је строго забрањено, забрана се налази на много места у Тори. Ево само неких од њих: Књига Изласка (20:3,4, 5,23; 34:14,17); Поновљени закон (13:1-11; 17:2-7).

Стари завет наређује да се убије свако ко позива обожавању некога мимо Једног Бога, па када би био и веровесник коме су дате величанствена наднаравна дела. Стари завет јасно говори да се мора каменовати свако ко се клања некоме или нечему другоме мимо Бога или на то некога навраћа, био он мушко или женско, био блиски род или пријатељ.

У Старом завету се наводе одломци који недвосмислено казују да је Узвишени Бог чист од сваке мањкавости и да му ништа није слично. У Поновљеном закону (4:12,15) стоји:

"(12) И проговори Господ к вама изред огња; глас од речи чуште, али осим гласа лик не видесте; (15) Зато чувајте добро душе своје; јер не видесте никакав лик у онај дан кад вам говори Господ на Хориву изред огња."

И Нови завет потврђује да је, на овоме свету немогуће видети Бога. У Првој Павловој посланици Тимотеју (6:16) стоји:

„Који сам има бесмртност, и живи у светлости којој се не може приступити, ког нико од људи није видео, нити може видети, коме част и држава вечна. Амин.“

У Првој Јовановој Посланици (4:12) се каже:

„Бога нико не виде никад: ако имамо љубав међу собом, Бог у нама стоји, и љубав је Његова савршена у нама.“

Претходним речима је доказано да Узвишеном Богу нема ништа слично, да Га је на овоме свету немогуће видети и да онај ко у себи има људску димензију никако не може бити Бог, па када би се и у "божијем" говору или говору веровесника или апостола за њега употребио израз "бог" или "господ" јер, међусобно опречне речи се не могу узимати као

разумски докази, а истовремено остављати претходно наведене које су у потпуној сагласности са разумским доказима. На многим местима се, у књигама оба Завета, речју "господ" ословљавају: краљ, Мојсије, судије Израелаца, добри људи, многобројни појединци, па чак и проклети шејтан (ђаво). То је зато што ова реч, ако се користи у било којем значењу мимо њеног правога, у свакој новој употреби поприма и ново значење. И како се код читаоца, на самом почетку, не би појавила збрка треба напоменути да сам контекст јасно указују на то значење. Зато разумном не приличи да ословљавање неких људи овом речју сматра доказом да је он, заиста, Бог или син Божији, а да истовремено занемарује све разумске и исправне традиционалне доказе.

Са вером у тројство није дошао ни један веровесник и тројство није објављено ни у једној небеској књизи. Да оно није поменуто у Старом завету не треба појашњавати, јер у њему ни данас, ни на једном месту, не постоји јасан текст, нити алудирање на то.

Јеврејски учењаци, од времена Мојсија до данас, не признају тројство и нису задовољни да се оно припише њиховим књигама. Да је тројство истина, Мосјије и остали јеврејски веровесници, и

њихов последњи посланик Исус, нека је мир на њега, морали би га детаљно објаснити, јер им је било наређено да појасне и много мање битније прописе у вери и закону. Поборници и следбеници тројства верују да је то њихово веровање кључ успеха и спаса и да нико неће бити спашен без њега, био он Божији веровесник или не. Како је, онда, могуће да су сви веровесници отишли са овог света, а да ту веру нису доставили и детаљно је објаснили?! У исто време су детаљно објаснили мање битне прописе, а о неким су говорили и више пута указујући на потребу њиховог чувања и рада по њима и дужности да се убије онај ко неке од њих запостави. Веома је чудно да је Исус, нека је мир на њега, последњи веровесник из народа Израелова и један од стубова тројства код хришћана, подигнут на небеса, а да својим следбеницима није објаснио то веровање речима тако јасним, да им не треба никакав коментар. Зашто није рекао: "Бог је троје: Отац, Син и Свети Дух. Син други бог је са мном везан на овај или онај начин или везан је са мном везом која је ван домета ваших умова." Или зашто није, на било који други начин, објаснио то веровање!?

Чињеница је, да следбеници тројства немају у рукама ни један доказ за своје веровање. Они само

доносе коментаре који су далеко од јасних говора, који не требају никаква појашњења.

Аутор књиге 'Вага истине' свештеник др Фондер у својој књизи 'Кључ тајни', пита: „Зашто се Исус о својој боголикости није јасно изразио? Зашто није кратко и јасно рекао: 'Ја сам бог'?“ Да би потом сам одговорио на ово питање речима: „Заиста, нико није био у стању разумети бит ове везе и седињеност, пре његовог васкрснућа између мртвих и успона на небо. Да је отворено рекао: 'Ја сам бог', они би разумели да је он бог и својим људским телом, а то није тачно. Постоје многе ствари које је рекао само својим ученицима, као што стоји у Јеванђељу по Јовану (16:12): **'Још вам много имам казати; али сад не можете носити.'** Зато су га јеврејски учењаци више пута покушали каменовати, иако им је он само на тајанствен и загонетан начин покушавао објаснити своју боголикоост.“

Одговарајући др Фодеру кажемо следеће:

Прво:

Твој одговор је веома слаб. Јер Исус, нека је мир на њега, је својим следбеницима и јеврејима, за немогућност схватања вере у тројство и његове боголикости пре васкрсења из мртвих и успона на

небо, могао рећи: "Моје телесно сједињење с другим елементом божанства (Синот) је вама немогуће разумети. Зато се оканите проучавања тога и верујте да сам ја бог. Нисам бог у телесном смислу, него у смислу моје сједињености чије је схватање ван домета ваших умова".

Такође је чудно да је поменуто сједињење и након Исусовог успона на небо остала нејасна. Нико од хришћанских учењака, ни данас, није у стању да објасни каквоћу те везе. Њихове књиге су препуне признања да је то тајна чије је разумевање ван домета људског разума. Ко се жели у то уверити нека консултује „Речник Свете књиге“ у чијем је писању учествовало више од двадесет њихових учењака, теолога, па ће видети како нејасно објашњавају значење речи "тројство"

Друго:

Зашто се Исус, нека је мир на њега, бојао јевреја и о својој боголикости им говорио само на тајанствен начин?! Та, ви тврдите да је Исус дошао само зато да искупи људске грехе, тако што ће га јевреји разапети. И тврдите да је он са сигурношћу знао да ће га разапети. Па каквог онда смисла има страх од јевреја у објашњавању вере која је нужна за спас?! И како то да се "величанствени створитељ"

небеса и земаља плаши од најслабијег народа на Земљи, када се зна да су неки израелски веровесници истину објаснили без страха, па су једни свирепо мучени, а други убијени?!

А Исус, нека је мир на њега, је жестоко ословљавао писаре и фарисеје. Описао их је као лицемере, предводнике слепаца, незналице и змије. Пред сведоцима је на видело износио њихову поганост, па су се неки жалили да их грди. Види Јеванђеље по Матеју (23:13-37) и Јеванђеље по Луки (11:37-54). Исус, нека је мир на њега, је јеврејским учењацима објаснио њихове погрешке, због њих их је ословљавао осоро и без страха, описао их grubим описима. Па како поверовати да он у себи носи страх од њих који га спутавају да им објасни веру неопходну за спас?! Боже сачувај да његов племенити морал буде на тако ниском нивоу.

Одломак из књиге „Тријумф Истине“.